

Міністерство освіти і науки України
Володимир – Волинський фаховий коледж

ЗАТВЕРДЖЕНО

В. о. директора коледжу

Олександр КОНОВАЛЮК

21 травня 2026 року

ПРОГРАМА ВСТУПНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для абітурієнтів, які вступають на основі повної загальної середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступення фахового молодшого
бакалавра за спеціальностями:

- D6 «Секретарська та офісна справа» (за ОПП «Правнича діяльність та офісне адміністрування»)
- G3 «Електрична інженерія» (за ОПП «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»)
- G18 «Геодезія та землеустрій» (за ОПП «Геодезія та землеустрій»)
- H7 «Агроінженерія» (за ОПП «Агроінженерія»)
- J8 «Автомобільний транспорт» (за ОПП «Автомобільний транспорт»)

Розглянуто і затверджено рішенням
Педагогічної ради коледжу
Протокол № 8 від 20 травня 2026 року

Розробник програми: Генсецька О.В., викладач української мови та літератури
Володимир - Волинського фахового коледжу, викладач вищої категорії.

Обговорено та рекомендовано до затвердження:

1. Цикловою комісією загальноосвітніх дисциплін 11 травня 2026 року, протокол № 10.
2. Приймальною комісією Володимир – Волинського фахового коледжу 19 травня 2026 року, протокол №3.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму співбесіди (далі - Співбесіда) з української мови складено для осіб, які вступають до Володимир – Волинського фахового коледжу на основі повної загальної середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра.

Програму вступного випробування з української мови складено на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти (наказ Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р. № 696).

Мета вступної співбесіди полягає у діагностиці рівня теоретичних знань і умінь та навичок вступників з української мови.

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Вступники повинні знати:

- українську абетку; звуки, букви, склади; класифікацію звуків;
- чергування голосних та приголосних в мовному потоці;
- основні правила української літературної вимови; основні правила української орфографії;
 - вживання великої літери;
 - написання слів разом, окремо, через дефіс;
 - правопис прізвищ та географічних назв;
 - правила написання апострофа;
 - правила написання м'якого знака;
 - правопис іншомовних слів;
 - правила переносу;
 - лексикологію;
 - синоніми, антоніми, омоніми;
 - українську фразеологію;
 - морфологію як наука про частини мови;
 - синтаксис як наука про словосполучення і речення;
 - класифікацію простих і складних речень;
 - пунктуацію;
 - основні стилі української мови.

Вступники повинні володіти такими навичками та вміннями: застосовувати теоретичні знання до конкретного мовного матеріалу; знаходити й обґрунтовувати орфограми та пунктограми; пояснювати фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні явища; правильно ставити і пояснювати розділові знаки.

Під час проведення співбесіди вступнику забороняється використовувати підручники, засоби технічної інформації, мобільні телефони, навчальні посібники та інші матеріали, що не передбачені рішенням Приймальної комісії. У разі користування вступником під час співбесіди зазначеними засобами інформації, він відсторонюється від участі у співбесіді.

За результатами співбесіди приймається протокольне рішення щодо надання вступнику рекомендацій до зарахування.

ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, з, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як наука про слово. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Застарілі й нові слова (неологізми). Фразеологізми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний,

безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників

першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а(-я), -у(-ю)* в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят... вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті - дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но, -то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу). Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-по, -то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частки як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини - неозначеної форми дієслова чи іменної частини).

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин

за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Лінгвістика тексту

Складне синтаксичне ціле (ССЦ), його основні ознаки. ССЦ й абзац. Види та засоби міжфразового зв'язку. Актуальне членування речення: «дане» й «нове».

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [й], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака.

Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, не, ні з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

**Примірний перелік питань для співбесіди з української мови
для вступників на основі повної загальної середньої освіти
(11 класів)**

1. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
2. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти.
3. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Спільний рід.
4. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах.
5. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини.
6. Відмінки іменників.
7. Особливості вживання та написання відмінкових форм.
8. Невідмінювані іменники в українській мові.
9. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.
10. Вживання великої букви у власних назвах.
11. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
12. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні.
13. Ступені порівняння прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення.
14. Написання складних прикметників.
15. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
16. Групи числівників за будовою: прості й складені.
17. Типи відмінювання кількісних числівників.
18. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.
19. Узгодження числівників з іменниками.
20. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
21. Розряди займенників за значенням.
22. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
23. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
24. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
25. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням.
26. Прийменник як службова частина мови.
27. Сполучник як службова частина мови.
28. Частка як службова частина мови.
29. Вигук як частина мови.
30. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.
31. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення.
32. Просте двоскладне речення.
33. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.
34. Складне речення. Ознаки складного речення.

35. Складносурядне речення. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

35. Складнопідрядне речення, його будова.

36. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень.

37. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

38. Пряма й непряма мова.

39. Заміна прямої мови непрямою.

40. Різновиди прямої мови.

41. Поняття про стилі української мови.

42. Основні ознаки та функції офіційно-ділового стилю.

43. Основні ознаки та функції художнього стилю.

44. Слово і його лексичне значення.

45. Пряме і переносне значення слова.

46. Омоніми. Види омонімів.

47. Антоніми.

48. Синоніми. Види синонімів.

49. Пароніми.

50. Лексика української мови за походженням.

51. Українська лексика зі стилістичного погляду.

52. Склад української лексики з погляду сфер уживання.

53. Лексика усного мовлення.

54. Лексика наукового стилю.

55. Діалектна лексика.

56. Лексичне значення слова. Багатозначність слів.

57. Активна і пасивна лексика.

58. Фразеологія. Фразеологізми. Джерела фразеологізмів.

59. Роль фразеологізмів для увиразнення мовлення (прислів'я, приказки, крилаті вирази, стійкі народні порівняння, побажання, каламбури).

60. Вимови голосних звуків [e], [и], [o].

61. Вимови приголосних звуків.

62. Уподібнення, спрощення, подовження приголосних.

63. Вимова і написання слів з апострофом.

64. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови (звук, буква).

65. Голосні і приголосні звуки.

66. Приголосні тверді і м'які.

67. Дзвінки і глухі приголосні.

68. Позначення звуків мовлення на письмі.

69. Алфавіт.

70. Звукове значення букв Я, Ю, Є, Ї, Щ.

71. Склад. Складоподіл.

72. Наголос, наголошенні й ненаголошені склади.

73. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.

74. Основні випадки чергування у-в, і-й.
75. Морфемна будова слова. Типи морфем.
76. Написання префіксів.
77. Написання суфіксів.
78. Основні способи словотвору (морфологічні та неморфологічні).
79. Основа у змінюваних словах. Назвіть приклади.
80. Закінчення (флексія) змінюваного слова.

Практична частина

1. Провідмініяйте числівники: тисяча, три, шістнадцять.
2. Поставте розділові знаки при прямій мові.
На уроці вчитель каже Хто задачу цю розв'яже?
3. Визначте вид односкладного речення: Тебе завжди підтримуватимуть вдома.
4. З'ясуйте, якою частиною мови є виділені слова в реченні (цифра позначає наступне слово).
Рано (1) на світанні в полі,(2)десь між (3) рядами високих курганів, на (4) вибитому тьмою ніг і копит шляху, почувся (5) глухий шум.
А. іменник
Б. прикметник
В. займенник
Г. дієприкметник (форма дієслова)
Д. прислівник
Е. прийменник
5. Назвіть іменники, які мають лише форму множини:
ворота, родовище, граблі, ширість, окуляри, прибуток, джинси, селянство, шляхта, срібло, пектораль, вечорниці, парфуми.
6. Назвіть власні назви, які треба писати в лапках:
село Світязь, банк Аваль, повість Зачарована Десна, цукерки Ромашка, дівчина Марійка, Київський політехнічний університет, мережа Інстаграм, енциклопедія Вікіпедія.
7. Назвіть дієприслівник: гравши, тягнучи, розпечений, лежачи, іскряться, працювати, забувши, нашвидкуруч, завітчано.
8. Відредагуйте подані словосполучення:
приймати участь, моя автобіографія, невірний номер, преїскурант цін, кидатися в очі.
9. Визначте, до якої частини мови належать дані слова: у, для, з-за, через, без, до, з, із, під, над.

10. Від поданих прикметників утворіть вищий і найвищий ступені порівняння: голий, темний, дрібнесенький, тонкий, низький, білий, кароокий, буйний, лисий, довгий, дзвінкий, кремовий, малий, далекий, відповідальний, пустий, веселий, старий, гнідий, вигідний.

11. Позначте флексію у поданих словах:

парта, парти, парті, партою, (на) парті(відмінкові форми однини);

парти, парт, партам, парти, партами, (на) партах(відмінкові форми множини).

12. Морфемний аналіз слів: невтомно, вчитель, ганьба, дослухати.

13. Запишіть слова у фонетичній транскрипції: змія, шістсот, яма, насіння, синиця, сім'я, щедрувати.

14. Заповніть пропуски апострофом (при потребі).

Рясно, солов'їний, пір...я, кур...єр, Лук...яненко, під...юдити, роз...юшити, р...юмсати, кр...юк, р...юкзак, Г...юго, духм...яний, цв...ях, торф...яний, плем...я.

15. Утворіть від поданих іменників прикметники та запишіть їх.

Агент, піст, комендант, солдат, честь, користь, пристрасть, радість, швидкість, жалість, захист, турист, тиждень.

16. Заповніть пропуски у словах.

В...ликий, д...ржу, кл...котіти, н...су, тр...мати, зел...нь, руч...нька, малес...нький, гр...міти, тр...вога, кр...шити, тр...мати, гус...ня.

17. Заповніть пропуски в словах. Із поданими словами складіть речення.

Д...щовий, р...зумний, г...рячий, б...гатий, п...ганий, овоч...вий, житт...вий, гай...вий, груш...вий.

18. Заповніть пропуски у словах. Правопис слів поясніть.

Ш...колад, дж...мпер, міш...ч...к, увеч...рі, пш...ничний, нар...чена, ущ...лина, щ...знути, ч...рниця, сторож...вий, приниж...ння, ч...сати, ч...хол, ч...рнетка, ч...біток, ч...рпак, поч...рк.

19. Заповніть пропуски потрібними префіксами.

...шити, ...писати, ...фокусувати, ...будити, ...різати, ...молотити, ...приймати, ...колотити, ...цементувати, ...росити;

...тривожити, ...межний, ...зоряний, ...змістовний, ...білетний, ...квітнути, ...брати, ...карно, ...слати, ...мити;

...вести, ...порошило, ...вітати, ...тихий, ...дивний, ...йти, ...вокзальний, ...довгий, ...дивний, ...морський.

20. За допомогою суфіксів утворіть прикметники, поясніть їх правопис.

Свекруха, дуб, срібло, школа, дерево, вовна, хата, правда, сестра, книжка, сонце, зірка, орел, сон, вчора, батько.

Критерії оцінювання

При оцінюванні відповідей до уваги беруть такі критерії:

- уміння говорити українською мовою з дотриманням правил орфоєпії;
- рівень засвоєння орфоєпічних, граматичних, лексичних, стилістичних умінь і навичок;
- уміння розрізняти звуки мови, визначати голосні та приголосні звуки, їх характеристику; ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- уміння розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова і спільнокореневі слова; визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми, використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення і речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні і реченні; визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати речення з прямою мовою, слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою.

Під час співбесіди член комісії задає абітурієнту два запитання з української мови, кожне з яких оцінюється максимально 3 балами.

1 бал отримує абітурієнт, який виявляє знання й розуміння основних положень даної теми, але викладає матеріал не досить повно, допускає неточності у визначенні понять або у формулюванні правил; не вміє глибоко й переконливо обґрунтовувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів; викладає матеріал непослідовно й допускає мовленнєві помилки.

2 бали отримує абітурієнт, який демонструє знання й розуміння необхідного матеріалу, однак у відповіді є певні фактичні помилки, які він виправляє після зауваження члена комісії.

3 бали отримує абітурієнт, який ґрунтовно й повно викладає теоретичний матеріал, дає правильне визначення мовних понять; демонструє повне розуміння матеріалу, обґрунтовує свої думки; наводить необхідні приклади, дібрані самостійно; не допускає мовленнєвих помилок; уміє практично застосувати теоретичний мовленнєвий матеріал.

За сумою отриманих балів із української мови (за відповідь абітурієнт може отримати від 1 до 6 балів) і математики (за відповідь абітурієнт може отримати від 1 до 6 балів) виставляється підсумкова оцінка співбесіди (від 1 до 12 балів), яка переводиться в 200 бальну систему оцінювання.

За результатами співбесіди приймається протокольне рішення щодо надання вступнику рекомендацій до зарахування.

**Додаток до Правил прийому до Володимир-Волинського фахового
коледжу**

Таблиця відповідності за 12-бальною шкалою, значенням 100 – 200 - бальної
шкали

1	незадовільно	4,9	129	8,8	168
1,1	незадовільно	5	130	8,9	169
1,2	незадовільно	5,1	131	9	170
1,3	незадовільно	5,2	132	9,1	171
1,4	незадовільно	5,3	133	9,2	172
1,5	незадовільно	5,4	134	9,3	173
1,6	незадовільно	5,5	135	9,4	174
1,7	незадовільно	5,6	136	9,5	175
1,8	незадовільно	5,7	137	9,6	176
1,9	незадовільно	5,8	138	9,7	177
2	100	5,9	139	9,8	178
2,1	101	6	140	9,9	179
2,2	102	6,1	141	10	180
2,3	103	6,2	142	10,1	181
2,4	104	6,3	143	10,2	182
2,5	105	6,4	144	10,3	183
2,6	106	6,5	145	10,4	184
2,7	107	6,6	146	10,5	185
2,8	108	6,7	147	10,6	186
2,9	109	6,8	148	10,7	187
3	110	6,9	149	10,8	188
3,1	111	7	150	10,9	189
3,2	112	7,1	151	11	190
3,3	113	7,2	152	11,1	191
3,4	114	7,3	153	11,2	192
3,5	115	7,4	154	11,3	193
3,6	116	7,5	155	11,4	194
3,7	117	7,6	156	11,5	195
3,8	118	7,7	157	11,6	196
3,9	119	7,8	158	11,7	197
4	120	7,9	159	11,8	198
4,1	121	8	160	11,9	199
4,2	122	8,1	161	12	200
4,3	123	8,2	162		
4,4	124	8,3	163		
4,5	125	8,4	164		
4,6	126	8,5	165		
4,7	127	8,6	166		
4,8	128	8,7	167		

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. М., Блажко М.Б. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: Перша частина (за новою редакцією правопису) - Київ: Грамота, 2020. - 496 с.
2. Куцієнко О.Г. Український правопис: коментарі, завдання та вправи. - Х.: «Основа», 2020. - 175 с.
3. Український правопис, схвалений Постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 року № 437; затверджений Українською національною комісією з питань правопису (протокол від 22 жовтня 2018 року №5)